

[Bladt.]

adgang til gennem et overenskomstsysteem med forholdsvis kortfristede mellemrum at få deres arbejdsmæssige og retlige forhold ført à jour, vedblivende tolererer, at medhjælperne fra samfundets side behandles som en mindreværdig klasse.

Jeg har i det foregående særlig nævnt medhjælperne i landbruget, men vil dog gerne bemærke, at der naturligvis er mange andre, som falder ind under medhjælperlovens bestemmelser, bl. a. husassistenterne, hvis forhold også i højeste grad må påkalde vor opmærksomhed.

Jeg finder i øvrigt ikke anledning til ved denne lejlighed at komme ind på konkrete enkeltheder i medhjælperloven, da det foreliggende forslag jo ikke er et lovforslag, men et forslag til folketingsbeslutning. Jeg forstår og anerkender fuldt ud baggrunden for det fremsatte forslag. Derimod er jeg ikke sikker på, at det er den rigtige fremgangsmåde, og jeg er ikke i stand til her at give tilsagn om støtte til forslaget.

Det fremgik jo af den højtærede socialministers bemærkninger, at regeringen er opmærksom på problemet, og at der har været ført visse forhandlinger, længe før dette forslag blev fremsat. Lad mig i denne forbindelse også henvise til, at åbningstalen i oktober indeholdt en passus med hensyn til en ændring i denne lovgivning. Jeg tror, at der i hele denne sag ligger adskillige problemer, og det kunne også tænkes, at der ville vise sig politiske vanskeligheder. Det er derfor et spørgsmål, om vi ikke skal overlade initiativet til regeringen; men vi vil gerne være med til at se på forslaget i et udvalg, og måske vi så i et samråd med socialministeren kan få klaret spørgsmålet om, hvilken fremgangsmåde vi skal benytte. Vi fra socialdemokratisk side ser altså med den allerstørste velvilje på en lovgivning, som tilsigter en principiel ændring i de bestående medhjælperforhold.

Jens Chr. Christensen: Selv om loven om retsforholdet mellem husbond og medhjælper er helt fra 1921, må vi fra venstres side afvise, at den ophæves. Forholdet mellem arbejdsgivere og medhjælper må

nu engang være forskelligt for industri og landbrug. Ved landbruget har man endnu hel- eller halvårligt fæstemål, og kost og logi indgår som en del af medhjælperens løn. I de mindre og mellemstore landbrug er medhjælperen og arbejdsgiveren med kone og børn én familie, og man ikke begge parter er særdeles tilfredse hermed? Med fuld ret kan det også siges, at udviklingen, uden at der er lovgivet derom, har medført, at medhjælpernes vilkår i landbruget år efter år er undergået en stadig forbedring. Det vil uden tvivl fortsætte fremover, og måske vil det være endnu bedre, jo mindre lovgivningen blander sig i forholdet.

H. C. Toft: Det kan godt være, at der er visse bestemmelser, man gerne ville se på i lovgivningen om medhjælperne. Over for den begrundelse for forslaget, som ordføreren for forslagsstillerne gav, vil jeg gerne sige, at der uvægerligt må opstå et stærkt tilknytningsforhold mellem husbond, husbondens familie og medhjælperen, idet man jo på landet har medhjælperen boende hos sig. Derfor mener vi, at denne lovgivning fortsat må bevares, og vi mener ikke, man kan gå så vidt, som forslagsstillerne fra det kommunistiske parti ønsker.

Aage Fogh: I betragtning af den udvikling, der er foregået inden for landbruget igennem de sidste 35 år — det tidsrum, denne lov har bestået — er det vel naturligt at tage loven op til revision, og jeg skal tilsige mit partis velvilje, hvis den højtærede minister ønsker at fremsætte forslag om en ny lov på dette område.

Helge Madsen: Vi føler os tiltalt af forslaget til folketingsbeslutning om ophævelse af denne lov, men om det skal foregå over dette forslag til folketingsbeslutning, eller om ministeren kan vise andre veje frem, kan vi se på i udvalget, hvor vi gerne vil medvirke.

Ordføreren for forslagsstillerne (Fruglsang): Jeg er i den lykkelige situation at kunne takke næsten alle ordførerne — det ærede medlem hr. Jens Chr. Christensen dog mest for den klarhed, hvormed han afviste forslaget.